

Jumala seaduse wasto ei tahtnud tõrkuda. Miks sa siis nüüd lapse surma pärast ullad, kedda Jumal on wõtnud? Dlekkid siia piksewarda oma majja peale pannud, siis ei olleks siia majja mitte põllema läinud; agga siia ei tahtnud piksewardaga agga rõuge pane misega Jumala wasto panna! — Betti olli wahel peal äraläinud ja tuli nüüd kahwatand näoga nuttes taggasi ja ütles: „Kristina elab — agga Toomõ on surnud!“ — Kõik tõttasid nüüd lapse jubatamise peale luggu waatama. Ei ühegi silm jäänud kuivaks sedda waadates, mis siin olli. Kõpli tagga paksus leppikus olli üks teina rohopaik, seal lammas Toomõ sellili, juuksed, silmnäggo ja riided werrised; otsa-essise aarwa seest imitses werd wälja. Teina parem käsi olli ühe padjakese al, pahem käsi nattu ke maad allas pool padja peal, ja mõlemade kätte wahel maggas weike Kristina rahulikult, ilma wiggata. — Katki läinud kruusi põhi seisis külma weega lapsokese kõrwas. Seie olli Toomõ lapse koplilt toonud, kui tulluke koplil jõudis; siin püüdis ta weel last oma kehaga warjada. — Oma langes rõemo-elliga lapse kõrwa põhwili, Toon seisis kui wersta saamas ja ei usaldanud liggemale minna. Tohter Jenner ütles wahel sõnaga: „Toon! siin ollete teie tõeste oma rumalusega Jumala wallitsuse sisse puutunud ja teina püha käsi wasto eksinud. Miino käes on lättemaksmine ja tassumine, miina tahan kätte maksta, ütleb Issand.“ Nüüd tundis Toon abastusega et mõrtsuka süddame tuuistus palju kibbedam

on kui kurwasus lapse surma ülle. Kui tohter teina süddame wallo ja kahhetsemist näggi, ütles ta tassase eäleaga: „Toomõil on weel elo sees, muudo ei imitses werri aarwast wälja. Teina kehal on elõõhke sees, ja mi kawa kui aadri soon tuikab ja ingamine lehwitab, mi kawa ei tohi arst lootust kautada. Nõnda kõneledes puhastas teina Toomõ aarwad, pani neid kinni, ja kästis aiget mõisa wia, kus tedda korraliste rawitseti. Kui Toomõ mõne päwa pärast otsego raskest unest ärkas ja märkama akas, seal nähti sedda imet, et teina meele mõistus selgetõ olli läinud. Tooni löök teina pähe, rohke werre jooksmine ja suur ehmatõ tulle kahjo ülle ollid teina mõtted õigele teele saatnud. Kui Toon ühel päwal aige jure andeks palluma tuli, siis ütles tohter Jenner: „Toon! ärge mõttelge mitte, et se assi teie lõõmise läbbi sündis; Jumala arm pitab kõik nõnda seada: et inimese kurjusest hääd peab tõõsina.“ — Siis ütles tohter kõikide wasto, kes Tooni ja Toomõ leppimise jures ollid: „Need willetsused, mis teie waimsel ajal ühes koos ollete kannatanud, on tühjaks arwata se hääduse wasto, mis nende läbbi on sündinud. Ma mõistan mis teie õhamine tähendab, aus praua! Agga ka teie ei olle tühjalt wälja läinud. Tulletage meele, et teil nüüd kaks hääd wagga lapsed siin waa peal rõõmuks elawad ja üks ingel taewas on. Üks wagga suit, lõige tullewa suggule kasso saotõ uus assi on üllesteitõd, Toomõ on oma mõistuse, Betti oma waõnemad kätte saanud, ja Tooni pä on jälle korraliste seatud, ehk kül tuli ja wälk tarwis olli enne kui se